KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 10 päivänä joulukuuta 2008,

valtiontuesta C 15/06 (ex N 291/2000), jota Ranska aikoo myöntää Pilkington/Interpanen hyväksi

(tiedoksiannettu numerolla K(2008) 7799)

(Ainoastaan ranskankielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2009/145/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan talousalueesta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ([1]), jäljempänä 'menettelysääntöasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa ([2]) ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

(1) Ranska ilmoitti 22 päivänä toukokuuta 2000 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi 25 päivänä toukokuuta 2000 (A/34298), suurille investointihankkeille myönnettävää alueellista tukea koskevien monialaisten puitteiden ([3]), jäljempänä 'vuoden 1998 monialaiset puitteet', mukaisesti tuesta kahdelle Ranskan lainsäädännön mukaiselle osakeyhtiölle, Pilkington France SAS:lle ja Interpane Glass Coating France SAS:lle, jotka ovat kahden kansainvälisen lasikonsernin (Pilkington ja Interpane) yhteisomistuksessa. Komissio pyysi 7 päivänä kesäkuuta 2000 täydentäviä tietoja. Ranska toimitti täydentäviä tietoja 13 päivänä kesäkuuta 2000 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi 14 päivänä kesäkuuta 2000 (A/34798), 30 päivänä kesäkuuta 2000 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi 3 päivänä heinäkuuta 2000 (A/35410), ja 30 päivänä kesäkuuta 2000 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi 3 päivänä heinäkuuta 2000 (A/35411).

(2) Komissio hyväksyi 17 päivänä elokuuta 2000 tehdyllä päätöksellä, jäljempänä 'vuoden 2000 päätös' ([4]), jonka viite on SG(2000) D/106264, tuen intensiteetin Pilkington/Interpanelle, josta oli ilmoitettu vuoden 1998 monialaisten puitteiden mukaisesti.

(3) Ranska antoi tiedoksi vuosikertomukset yhteistyössä tuensaajina olevien yritysten kanssa 17 päivänä lokakuuta 2002, 18 päivänä elokuuta 2003 ja 31 päivänä elokuuta 2004 vuoden 1998 monialaisten puitteiden (6.4 kohdan) ja vuoden 2000 päätöksen mukaisesti tehtyjen päätösten asianmukaista toimeenpanoa koskevan jälkivalvonnan yhteydessä.

(4) Ranskan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 13 päivänä tammikuuta 2005 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi samana päivänä (A/30447), ja 13 päivänä kesäkuuta 2005 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi 14 päivänä kesäkuuta 2005 (A/34734), etteivät vuoden 2000 päätöksen perustana olleessa ilmoituksessa annetut tiedot, erityisesti elinkeinoverovapautuksen suuruutta koskevat laskelmat, pitäneet paikkaansa ja pyysivät komissiota muuttamaan vuoden 2000 päätöstä.

(5) Komissio kehotti 6 päivänä maaliskuuta 2006 päivätyllä kirjeellä (D/57979), menettelysääntöasetuksen 9 artiklan mukaisesti, Ranskan viranomaisia toimittamaan huomautuksensa komission aikomukseen kumota vuoden 2000 päätös. Ranskan viranomaiset toimittivat huomautuksensa 16 päivänä maaliskuuta 2006 sähköpostilla, joka kirjattiin saapuneeksi 17 päivänä maaliskuuta 2006 (A/32057).

([1]) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.
([2]) EUVL C 196, 19.8.2006, s. 3.
([3]) EYVL C 107, 7.4.1998, s. 7.
([4]) EYVL C 293, 14.10.2000, s. 7.

(6) Komissio ilmoitti Ranskalle 26 päivänä huhtikuuta 2006 päivätyllä kirjeellä päätöksestään aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan mukainen menettely käsittelyn kohteena olevasta tuesta kumotakseen 17 päivänä elokuuta 2000 tehdyn päätöksensä ja tehdäkseen uuden päätöksen. Komission päätös menettelyn aloittamisesta julkaistiin *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ([1]). Komissio kehotti asianomaisia esittämään huomautuksena kyseisestä tuesta.

(7) Ranska toimitti huomautuksensa sähköpostilla 2 päivänä kesäkuuta 2006.

(8) Komissio ei saanut asianomaisilta huomautuksia asiasta.

(9) Komissio pyysi lisätietoja 12 päivänä syyskuuta 2007 päivätyllä kirjeellä (D/53668). Ranska antoi osittaisen vastauksen 21 päivänä joulukuuta 2007 päivätyllä kirjeellä (A/40607) ja täydensi vastaustaan 30 päivänä toukokuuta 2008 sähköpostilla (A/10204).

(10) Ranska toimitti uusia tietoja sähköpostilla 16 päivänä syyskuuta ja 19 päivänä syyskuuta 2008 (A/19328 ja A/19263) ja täydensi niitä sähköpostilla 24 päivänä lokakuuta 2008 (A/22746).

2. **TUEN KUVAUS**

2.1 **Tuensaajat**

(11) Jäljempänä esitettävä tuensaajien kuvaus vastaa tilannetta sellaisena kuin se oli vuonna 2000.

2.1.1 *Asianomaiset yritykset*

(12) Ranska kertoi vuoden 2000 ilmoituksessaan komissiolle aikomuksestaan antaa alueellista investointitukea kahdelle Ranskan lainsäädännön mukaiselle osakeyhtiölle (sociétés par actions simplifiées), Pilkington Glass France SAS:lle ja Interpane Glass Coating France SAS:lle, jäljempänä yhdessä 'PGF/IGCF', jotka kuuluivat yhdessä kahteen lasikonserniin, Interpaneen ja Pilkingtoniin.

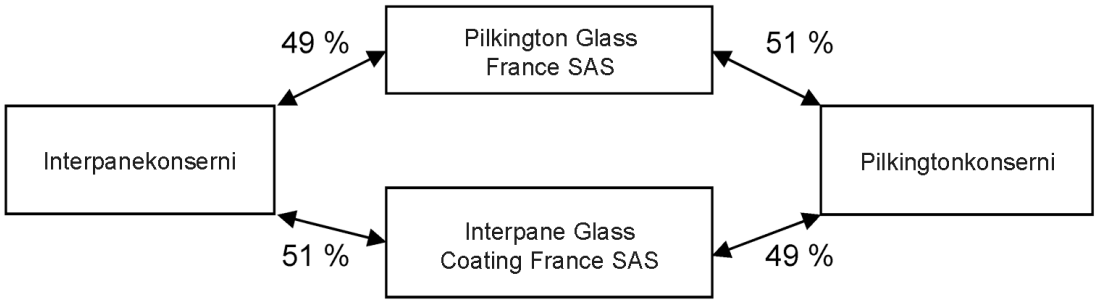
(13) Yhteisyritysten omaisuutta ei ole jaettu yhtäläisesti emoyhtiöiden kesken (ks. kuva 1):

— PGF:sta Pilkington omistaa 51 prosenttia ja Interpane 49 prosenttia,

— IGCF:sta Pilkington omistaa 51 prosenttia ja Interpane 49 prosenttia.

Kuva 1

Yritysten oikeudellinen rakenne

(14) Molemmilla uusilla julkista tukea saaneilla yrityksillä on yhteisiä tuotantolaitoksia. Ne eivät toimi markkinoilla itsenäisesti. Niiden toiminta koostuu yksinomaan alkujalostuksella saadun hiomattoman float-tasolasin toimittamisesta emoyhtiöille niiden omaan kulutukseen tai edelleen myytäväksi markkinoille.

2.1.2 *Yhteisyritysten perustaminen*

(15) Yhteisyritysten perustamisesta tehtiin ilmoitus 7 päivänä huhtikuuta 2000 päivätyllä kirjeellä EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan ([2]) nojalla ja pyydettiin yksittäispoikkeusta EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan nojalla.

([1]) EUVL C 196, 19.8.2006, s. 3.

([2]) Neuvoston asetuksen N:o 17 4 artiklan nojalla (EYVL 13, 21.2.1962, s. 204/62).

(16) Ilmoituksen tekijät ilmaisivat suostumuksensa siihen, että ilmoitusta käsiteltäisiin asian käsittelyn lopettamista koskevalla hallinnollisella kirjeellä.

(17) Komissio ilmoitti 29 päivänä kesäkuuta 2000 kummallekin ilmoituksen tekijälle hallinnollisella kirjeellä seuraavaa:

— sopimuksiin sisältyi kilpailun rajoituksia, joka on kielletty EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdassa,

— kilpailun pääosasto katsoi, että ilmoituksen tekijät olivat toimittaneet riittävät perustelut, joiden perusteella voidaan päätellä, että EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan soveltamisen edellytykset täyttyvät,

— näin ollen kilpailun pääosasto katsoi, ettei menettelyä ollut syytä päättää, ja ehdotti, että komissio tekisi päätöksen EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan mukaisesta poikkeuksesta entisessä asetuksessa N:o 17 ([1]) säädettyä menettelyä noudattaen.

(18) Nämä asian käsittelyn lopettamista koskevat hallinnolliset kirjeet lähetettiin sen jälkeen, kun tilannetta oli arvioitu talouden kannalta. Arvio voidaan tiivistää seuraavasti:

— ilmoituksen kohteena ollut toimi koski kahden yhteistoiminnallisen yhteisyrityksen perustamista,

— ilmoituksen kohteena olleet sopimukset koskivat

a) alkutuotteiden ja välituotteiden valmistamista yhteisyrityksissä ja niiden jalostamista lopputuotteiksi perustajayrityksissä tai myymistä omia jakeluverkkoja käyttäen,

b) yksinomaisia toimituksia yhteisyrityksistä perustajayrityksille; sopimus liittyy yhteisyritysten perustamiseen siinä mielessä, ettei sitä voida erottaa yhteisyrityksistä vaarantamatta niiden olemassaoloa,

— on vakavaa syytä olettaa, että yhteisyritykset kuuluvat EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 1 kohdan soveltamisalaan, sillä

a) yhteisyritysten välillä todennäköisesti vaihdetaan arkaluontoisia tietoja,

b) kahden suuren kilpailijan välinen yhteistyö voi johtaa käyttäytymisen yhteensovittamiseen pinnoitetun lasin voimakkaasti keskittyneillä markkinoilla,

— kilpailun pääosasto on tutkinut sopimukset EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan perusteella ja päätellyt, että 81 artiklan 3 kohdan edellytykset täyttyivät sen jälkeen, kun osapuolet vahvistivat, että yksinomaista toimittamista koskevan sopimuksen lauseke 2 poistettiin. Tässä lausekkeessa, jonka lisäarvo oli kyseenalainen, määrättiin, että Pilkington ja Interpane voivat milloin tahansa tarpeidensa mukaan tehdä hankintoja kahden yhteisyrityksen eri tehtaista.

2.1.3 *Kumppanit*

(19) Tuensaajayritykset kuuluvat yhdessä kahteen kansainväliseen lasikonserniin, Interpaneen ja Pilkingtoniin.

(20) Interpanen perusti vuonna 1971 Georg Hesselbach, joka on Interpanen nykyinen pääomistaja ja johtokunnan puheenjohtaja. Konserni on nykyään kaikkialla maailmassa aktiivinen toimija teollisuudessa, joka valmistaa lasia rakennusalalle ja lähialoille (ikkunoiden valmistusta Saksassa ja Yhdysvalloissa, lasiteollisuuslaitteiden valmistamista Saksassa).

(21) Euroopassa konsernin toiminta (15 yritystä vuonna 1999) keskittyy rakennuksille tarkoitetun lasin muuntotoimintaan, jalostukseen ja hyödyntämiseen. Interpane on toiminut Ranskassa vuodesta 1998 alkaen ostettuaan kaksi lasinjalostusyritystä (Hoerdtissa Alsacessa ja Mitry-Moryssa Pariisin seudulla). Eurooppalaisia tytäryrityksiä valvoo holding-yhtiö Interpane Glas Industrie AG, joka sijaitsee Lauenfördessä (37697) Saksassa. Tästä holding-yhtiöstä 88 prosenttia omistaa Hesselbachin perhe ja 12 prosenttia saksalainen julkinen pankki Nord/LB.

([1]) Perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan (entisten 85 ja 86 artiklan) ensimmäinen täytäntöönpanoasetus.

(22) Holding-yhtiöllä on hollantilaisen holding-yhtiön Interpane NV:n kanssa holding-yhtiö Interpane Glass Manufacturing BV:n välityksellä Interpane-konsernin osakkuuksia tuensaajina olevissa yhteisyrityksissä. Interpane NV ja Interpane Glass Manufacturing BV perustettiin nimenomaan tätä tarkoitusta varten. Niiden omistaja on Hesselbachin perhe yksin tai yhdessä Nord/LB:n kanssa.

(23) Pilkington-konserni on lasialan johtavia yrityksiä maailmalla. Sen toiminta kattaa toimialalla kaikki teollisuuden alat: lasin valmistuksen, käsittelyn ja jalostuksen rakennusteollisuudelle (49 prosenttia toiminnasta) ja autoteollisuudelle (44 prosenttia) sekä erityislasin tuotannon. Konsernin päätoimipaikka on Isossa-Britanniassa. Sillä on 24 tytäryritystä levittäytyneinä ympäri maailmaa (Euroopassa, Pohjois- ja Etelä-Amerikassa sekä Aasiassa ja Tyynenmeren alueella).

(24) Konsernin osakkuuksia Freyming-Merlebachissa sijaitsevissa yhteisyrityksissä pitää hallussaan hollantilainen holding-yhtiö Pilkington BV.

Taulukko 1

Liikevaihto

(miljoonaa euroa)

Interpane-konserni

	Maailma/Eurooppa [1]	Ranska [2]
1996	107	0
1997	114	0
1998	118	0

Pilkington-konserni

	Maailma	Eurooppa	Ranska
1996/1997	4 380	2 730	69,5
1997/1998	4 830	2 500	75,0
1998/1999	5 000	2 410	73,0

huom. Interpanen luvut perustuvat vaihtokurssiin 1 DM = 3,35 FF (vuoden 1999 kurssi). Pilkingtonin luvut perustuvat vaihtokurssiin 1 £ = 10,60 FF (kurssi 01/2000).

[1] Holding Interpane Glas Industrie AG.

[2] Interpanen kaksi tytäryhtiötä on toiminut eristyslasialalla Ranskassa vuodesta 1998: Interpane Hoerdt SA (67) ja Interpane Ile-de-France Mitry-Moryssa (77). Näillä tytäryhtiöillä oli vuonna 1999 palveluksessaan 97 henkilöä.

Taulukko 2

Konsernien henkilöstömäärä

(miljoonaa euroa)

Interpane

	Maailma	Eurooppa [1]	Ranska [2]
1996	ND	703	0
1997	ND	721	0
1998	1 748	732	65

Pilkington

	Maailma	Eurooppa	Ranska
1996/1997	39 100	24 200	537
1997/1998	37 800	23 500	524
1998/1999	32 300	20 500	497

[1] Holding-yhtiö Interpane Glas Industrie AG.

[2] Interpanen kaksi tytäryhtiötä on toiminut eristyslasialalla Ranskassa vuodesta 1998: Interpane Hoerdt SA (67) ja Interpane Ile-de-France Mitry-Moryssa (77). Näillä tytäryhtiöillä oli vuonna 1999 palveluksessaan 97 henkilöä.

2.2 **Investointihanke**

(25) Yhteisyritykset sijaitsevat Freyming-Merlebachin työllistämisalueella. Se oli vuosina 2000–2006 [1] EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdassa tarkoitettu tukialue, jolla julkisen tuen intensiteetti voi olla 15 prosenttia NAE.

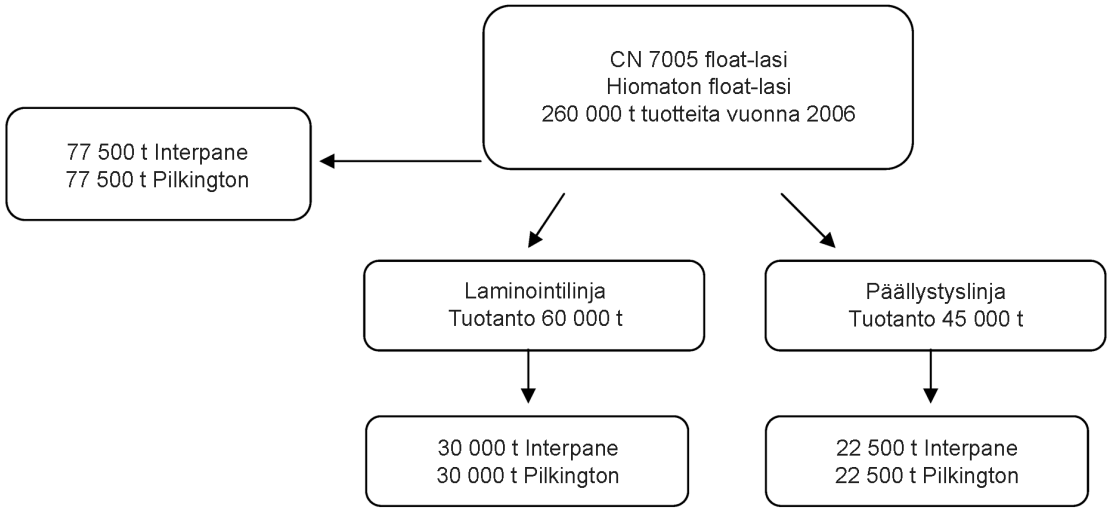
(26) Ranskan toimittamien tietojen mukaan investointihanketta hoitaa kaksi yhteisyritystä, jotka ovat erillään tuotantolaitosten kaksoisomistuksen perusteella. Investointihanke on kuitenkin täysin integroitu ja yhtenäinen: tasolasinvalmistusyksikön tarkoituksena on alusta alkaen ollut toimia osana lasinkäsittelyn yhteisyksikköä ja toinen yksikkö on yrityksessä ainoastaan, koska sen float-lasin toimittaja kuuluu siihen. Samojen tietojen mukaan hankkeen yhdistäminen toteutetaan sijoittamalla sulatus-, laminointi- ja pinnoituslinjat samaan rakennukseen. Näin ollen Ranska katsoo, että Lorrainessa sijaitseva yhteinen investointihanke on vuoden 1998 monialaisten puitteiden kohdassa 7.2 tarkoitettu ”yrityksen tekemä investointi käyttöomaisuuteen”, joka on tarkoitettu uuden laitoksen perustamiseen. Tuensaajia on kaksi, mutta julkista tukea saavia investointihankkeita vain yksi.

[1] Euroopan komission päätös, tehty 15. maaliskuuta 2000, Ranskan aluetukikartan määrittelemisestä vuosille 2000–2006 (N 45/2000).

(27) Tuotanto oli tarkoitus käynnistää vuoden 2001 ensimmäisen puolivuotiskauden lopulla. Tuotantojärjestelmän oli tarkoitus toimia täysimääräisesti viiden toimintavuoden kuluttua, toisin sanoen vuosina 2006–2007. Tasolasintuotannon oli tarkoitus olla 147 000 tonnia ensimmäisenä täyden tuotannon vuotena 2001–2002 ja saavuttaa asteittain 260 000 tonnia vuodessa (hyödykkeiden määrä) vuodesta 2006 alkaen, kun järjestelmä on täydessä käynnissä.

(28) Hankkeen tarkoituksena on rakentaa tasolasin integroitu tuotantoyksikkö rakennukseen, jossa valmistetaan raakalasia (float), leikataan, käsitellään (päällystetään) ja jalostetaan lasia laminoimalla. Tuotetun lasin kierto on suunniteltu seuraavaksi:

Kuva 2

(29) Ranskan viranomaiset ilmoittivat 13 päivänä tammikuuta 2005 päivätyllä kirjeellä komissiolle, että hanketta oli muutettu. Tukikelpoiset kustannukset olisivat vastedes nimellisarvoltaan 158,5 miljoonaa euroa. Suoraan luotujen työpaikkojen määrä olisi 176 ja välillisten työpaikkojen määrä 150 (vrt. 5.2 kohta).

2.3 **Tukitoimenpiteet**

(30) Valtiontuen suunniteltu määrä muodostuu useasta toimenpiteestä, jotka joko liittyvät luvan saaneisiin eri järjestelmiin tai ovat yksittäisiä tilapäistukia:

— teollisuushankkeiden aluesuunnittelupalkkio,

— Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR),

— maanostoon tarkoitettu tilapäistuki (alennus ostohinnasta),

— tilapäistuki kiinteistöjen käytön suunnittelulle,

— elinkeinoverovapautus,

— korkotukilaina Sofiremilta (kaivosalueiden teollistamista edistävä organisaatio).

(31) Teollisuusalueiden aluesuunnittelupalkkio hyväksyttiin 28 päivänä kesäkuuta 2000 tehdyllä komission päätöksellä (N 782/1999). Sofiremilta saadut lainat käsittävä tukiohjelma hyväksyttiin 15 päivänä kesäkuuta 1989 tehdyllä komission päätöksellä (NN 2/89, sellaisena kuin se on muutettuna, kun otettiin käyttöön tarvittavat toimenpiteet toimenpiteen saattamiseksi vuoden 1998 alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen ([1]) mukaiseksi).

(32) Elinkeinoverovapautus viideksi vuodeksi perustuu yleisen verosäännöstön (Code Général des Impôts, CGI) pykälään 1464 B ja 1465, 16 päivänä joulukuuta 1993 annettuun määräykseen, 24 päivänä marraskuuta 1980 annettuun määräykseen ja asetuksiin 86/225, 80/921 ja 80/922.

(33) Tukien nykyinen määrä on nimellisarvoltaan 17 106 280 euroa (vrt. 5.2 kohta).

3. **MENETTELYN ALOITTAMINEN**

3.1 **Ranskan viranomaisten toimittamat uudet tiedot**

(34) Ranskan viranomaiset ilmoittivat komissiolle 13 päivänä tammikuuta 2005 päivätyllä kirjeellä, että hanketta oli muutettu ja että Ranska oli arvioinut elinkeinoverovapautukseen liittyvän tuen määrän liian alhaiseksi.

([1]) EYVL C 74, 10.3.1998, s. 9.

(35) Tukikelpoiset kustannukset olisivat vastedes nimellisarvoltaan 158,5 miljoonaa euroa (164,7 miljoonaa euroa vuoden 2000 päätöksessä). Tukikelpoisten kustannusten päivitetty nettoarvo olisi 149,97 miljoonaa euroa. Hanke päättyi maaliskuussa 2005 ja investoinnit toteutettiin täysimääräisesti. Suoraan luotuja työpaikkoja oli 176 maaliskuussa 2005 ja välillisiä työpaikkoja 150 (vastaavat luvut vuoden 2000 päätöksessä olivat 245 ja 260).

(36) Ranskan viranomaiset täsmensivät 13 päivänä tammikuuta 2005 päivätyssä kirjeessään arvioineensa elinkeinoverovapautuksen alun perin liian alhaiseksi. Verovapautus olisi vastedes 6,28 miljoonaa euroa, joista Ranskan valtio oli jo maksanut 2,14 miljoonaa euroa (ne olivat osa 17,89 miljoonan euron suuruista valtiontukea, jonka Ranskan valtio oli jo maksanut). Koska tämä summa vastaa tuen määrää ennen veroja, kyseessä on bruttoavustusekvivalentti.

(37) Jäljelle jäänyt määrä 4,14 miljoonan euron elinkeinoverovapautuksesta, jonka Ranskan valtio maksaisi hankkeelle ja joka olisi viimeinen osuus, johon tarvittiin komission ennakkohyväksyntä vuoden 1998 monialaisten puitteiden 6.2 kohdan mukaisesti ja vuoden 2000 päätöksen nojalla, joiden mukaan tuen viimeistä merkittävää osuutta (esim. 25 prosenttia) ei saa maksaa, ennen kuin Ranskan viranomaiset ovat todentaneet, että yritykset ovat toteuttaneet investointihankkeen komission päätöksen mukaisesti.

(38) Ranska selittää, että ero vuonna 2000 ilmoitettuun määrään nähden perustuu elinkeinoverovapautuksen alkuperäisen arvion tarkistamiseen ylöspäin.

(39) Lopulta tuki olisi kokonaisuudessaan 23,09 miljoonaa euroa nimellisarvoltaan (14,65 miljoonaa euroa päivitetyltä nettoarvoltaan). Pilkington/Interpane-hankkeen tukiintensiteetti olisi näin ollen 14,65/149,97 = 9,77 prosenttia nettotukiekvivalenttia (NAE). Ranskan mukaan tämä tuki-intensiteetti on alhaisempi kuin uudelleen laskettu sallittu enimmäistuki-intensiteetti (9,82 prosenttia vuoden 1998 monialaisten puitteiden perusteella), jossa otetaan huomioon hankkeen tunnuslukujen kehitys.

3.2 **Menettelyn aloittamiseen johtaneet syyt**

(40) Ranskan viranomaisten toimittamat uudet tiedot antavat aihetta uuteen sallittuun enimmäistuki-intensiteettiin [1]. Komissio katsoo, että intensiteetillä on ratkaiseva merkitys päätöksen kannalta, joten vuoden 2000 päätöksen muuttaminen pelkän kirjoitusvirheiden ”oikaisun” tapaan ei riitä. Itse asiassa vuoden 2000 päätös perustuu Ranskan viranomaisten toimittamiin virheellisiin tietoihin.

(41) Näin ollen komissio joutuu kumoamaan vuoden 2000 päätöksen menettelysääntöasetuksen 9 artiklan mukaisesti. Kyseisen artiklan mukaan komissio ”voi peruuttaa (…) päätöksen annettuaan asianomaiselle jäsenvaltiolle tilaisuuden toimittaa huomautuksensa, jos päätös on perustunut menettelyn aikana annettuihin virheellisiin tietoihin, jotka ovat olleet päätöksen kannalta ratkaisevia. Ennen päätöksen peruuttamista ja uuden päätöksen tekemistä komissio aloittaa muodollisen tutkintamenettelyn 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti”.

(42) Ranskan viranomaiset katsovat 16 päivänä maaliskuuta 2006 päivätyssä kirjeessään, etteivät huomioon otettavat seikat teollisuudessa tai tuessa aiheuta vuoden 2000 päätöksen rakenteeseen olennaista muutosta ja että asiaa koskevalla uudella päätöksellä olisi rajoitettu merkitys sen kehityksen kannalta. Samassa kirjeessä Ranskan viranomaiset ilmoittavat hyväksyvänsä menettelyn, sellaisena kuin se on määritelty menettelysääntöasetuksen 9 artiklassa, jossa edellytetään komissiolta alkuperäistä kumoamista ja uuden päätöksen tekemistä vuoden 2000 päätöksen kumoamiseksi ja sille EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa säädetyn menettelyn aloittamisen jälkeen toimitettujen korjattujen tietojen huomioon ottamiseksi.

4. **ASIANOMAISTEN HUOMAUTUKSET**

(43) Komissio ei ole saanut asianomaisilta huomautuksia.

5. **RANSKAN HUOMAUTUKSET**

5.1 **Kesäkuun 2 päivänä 2006 päivätty kirje**

(44) Ranska toimitti huomautuksensa menettelyn aloittamista koskevaan päätökseen 2 päivänä kesäkuuta 2006 sähköpostin välityksellä lähetetyllä kirjeellä.

(45) Ranska totesi, että komissiolle oli ilmoitettu teollisuushankkeen muutoksista, jotka perustuivat markkinatilanteen kehitykseen, sekä muutoksista tukien alkuperäiseen arvioon. Teollisuushanketta koskevat tiedot ja tukia koskevat tiedot oli tarkennettu 13 päivänä tammikuuta 2005 päivätyssä Ranskalta saadussa kirjeessä. Ranska toteaa, etteivät nämä muutokset kaiken kaikkiaan kuitenkaan muuttaneet vuoden 2000 päätöksen yleisrakennetta ja että kyseisille yrityksille myönnetyt tuet olivat noudattaneet vuoden 1998 monialaisissa puitteissa sallittua tuen enimmäisintensiteettiä.

[1] Laskettu vuoden 1998 monialaisten puitteiden kohdan 3.10 perusteella.

(46) Vuoden 2000 päätöksen seurantakertomukset saivat Ranskan viranomaiset tarkastelemaan uudelleen kaikkia tämän päätöksen perustana olleita tietoja. Ranskan viranomaiset totesivat tämän uudelleentarkastelun yhteydessä, että kaksi tukia koskenutta seikkaa muutti komissiolle alun perin toimitettuja tietoja:

— elinkeinoverovapautuksen arviota oli tarkistettava,

— myös nettoavustusekvivalentin laskentatapaa oli tarkistettava investointien tosiasiallisen jakautumisen (maat, rakennus ja varusteet) ja verotuksesta tukiin kaiken kaikkiaan aiheutuvien vaikutusten huomioon ottamiseksi, mitä ei ollut tehty ilmoituksen yhteydessä.

(47) Nämä kaksi muutosta eivät mitenkään liity toisiinsa. Niiden samanaikainen huomioon ottaminen muuttaa kuitenkin tuen nimellismäärää ja nettoavustusekvivalenttia.

(48) Kun hankkeen tukiasiakirjat laadittiin vuonna 2000, elinkeinoverovapautusjärjestelmää sovellettiin perustaan, joka koostui aineellisista hyödykkeistä (maasta, rakennuksista, kalusteista, laitteista, irtaimistosta jne.) ja osasta maksettuja palkkoja ja palkkioita muodostuvasta tuottoarvosta. Kun elinkeinovero uudistettiin vuonna 2003, palkkoja ei enää sisällytetty tähän veroperustaan. Kyseisestä ajankohdasta alkaen elinkeinovero on perustunut yksinomaan käyttöomaisuuteen.

(49) Ranska selvensi, että elinkeinoverovapautukseen liittyi alun perin sisältövirhe teollisuushankkeen aikataulun eri olettamia laskettaessa. Alkuperäinen arvio korjattiin vasta vuonna 2005, kun otettiin huomioon eri asennuspalvelujen vaikutukset ja yrityksen liiteasiakirja-aineiston hallinta sekä tämän verovapautuksen vaikutukset eri aikoina. Ranskan viranomaiset ilmoittivat tehtyjen tarkistusten perusteella komissiolle vuonna 2005 alkuperäisen arvion uudelleenarviosta.

5.2 **Lisätietoja**

(50) Komissio pyysi 12 päivänä syyskuuta 2007 päivätyllä kirjeellä täydentäviä tietoja hankkeen ja myönnetyn tuen laskennan yksityiskohtien selventämiseksi. Pyydettyään useaan kertaan pyydettyjen tietojen toimittamiselle lisäaikaa Ranska esitti osittaisen vastauksen 21 päivänä joulukuuta 2007 päivätyllä kirjeellä. Tässä kirjeessä Ranska vahvisti, että maaliskuussa 2005 päättynyt hanke oli todellakin ilmoituksessa alun perin tarkoitettu hanke.

(51) Puuttuvat tiedot toimitettiin, kun määräaikaa oli jälleen jatkettu, sähköpostitse 30 päivänä toukokuuta 2008. Lisää täydentäviä tietoja toimitettiin sähköpostitse 16 ja 19 päivänä syyskuuta sekä 24 päivänä lokakuuta 2008. Nämä tiedot perustuivat hankkeen lopullisten lukujen laskentaan investointeina ja luotuina työpaikkoina. Työpaikkojen luomiseen liittyvät tuet oli laskettu uudelleen vuoden 2006 jälkeen ja niissä oli otettu huomioon arvioitua vähäisempi luotujen työpaikkojen määrä.

(52) Kun kaikki nämä uudet seikat otettiin huomioon, tukitaso oli alhaisempi kuin mitä vuosina 2000 ja 2005 oli arvioitu. Hankkeen tukikelpoiset kustannukset olivat 158,5 miljoonaa euroa (150,165 miljoonaa euroa nettonykyarvona). Myönnetyt tuet olivat kokonaisuudessaan 17 106 280 euroa (nettonykyarvona 12 985 610 euroa), mikä vastasi 8,65 prosentin suuruista tuki-intensiteettiä nettoavustusekvivalenttina.

(53) Viimeinen tukiosuus, joka voidaan maksaa vasta, kun komissio on antanut sille hyväksynnän [1], on (nimellisarvoltaan) 4 276 570 euroa. Ranska on kuitenkin ilmoittanut komissiolle, että tästä määrästä neljä viidesosaa on jo maksettu ja että kokonaismäärä on 727 389 euroa (nimellisarvoltaan). Ranska on näin ollen myöntänyt maksaneensa etukäteen tuen 25 prosentin suuruisen viimeisen erän, ja että tilanne johtuu elinkeinoverovapautuksen laskennassa tehdystä virheestä. Ranskan viranomaiset toteavat, etteivät ne koskaan ole pyrkineet kiertämään komission määräyksiä.

[1] Vuoden 1998 monialaisten puitteiden 6 kohdan mukaisesti.

(54) Muutokset (arvioitua vähemmän luotuja työpaikkoja) huomioon ottaen tiettyjä tukia on jouduttu tarkistamaan alaspäin. Pilkington joutui jopa maksamaan takaisin syyskuussa 2007 aluesuunnittelupalkkiona maksetun liian suuren määrän 146 430 euroa. Näille kolmelle toimenpiteelle myönnetyt tarkistetut tuet ovat vastedes seuraavat: 993 968 euroa aluesuunnittelupalkkiota (joista on maksamatta 34 561 euroa), 1 532 765 euroa FIL:lle ([1]) (aluetukipalkkioon liittyvä tuki, josta on maksamatta 399 851 euroa) ja 694 426 euroa FIBM:lle ([2]) (kiinteistösuunnitteluun kuuluva tuki, josta on maksamatta 64 304 euroa). Maksettaviin 498 716 euroon on lisättävä maakuntaneuvoston tuki 228 673 euroa, minkä jälkeen määrä, joka odottaa viimeisen osuuden maksamista koskevaa komission hyväksyntää, on 727 389 euroa.

(55) Ranska on selventänyt, että ainoastaan PGF-konserni on hyötynyt elinkeinoverovapautuksesta Seingbouseen perustetun laitoksensa osalta vuosina 2001–2005 (IGCF ei ole hyötynyt tästä vapautuksesta kyseisenä aikana).

(56) PGF:n saama tuki, joka perustuu yleisen verosäännöstön 1465 pykälään, vastaa yhtiön tosiasiallisesti maksaman maksun ja ilman verovapautusta maksetun määrän välistä eroa, jos nämä määrät lasketaan nettoarvoina sen jälkeen, kun tarvittaessa on sovellettu lisäarvoon perustuvaa enimmäismäärää ([3]). Tämä määrä on 986 170 euroa (PGF:n Seingbousen laitokselle vuosien 2001–2005 verotuksen perusteella myönnetty elinkeinoverovapautus).

(57) Ranskan viranomaiset toteavat, etteivät ne pysty selittämään vuonna 2005 tapahtunutta virhettä eli määrän yliarviointia, muuten kuin kahden valtionlaitoksen välisellä väärinkäsityksellä vuosikertomuksessa toimitettavien tietojen luonteesta ja nähtävästi myös verohelpotuksen enimmäismäärän (yleistoimenpide) ja verovapautuksen (tukitoimenpide) sekoittamisella toisiinsa.

(58) Ranska laski uudelleen nettoavustusekvivalentin kokonaisuudessaan ja kunkin tuen osalta käyttäen voimassa olevaa diskonttokorkoa, joka on 5,70 prosenttia. Kukin tuki (lukuun ottamatta maanhankintatukea, jota ei veroteta) on jaettu rakennusten (19,24 prosenttia) ja laitteiden (78,82 prosenttia) kesken. Tämä jako perustuu jälleen kerran tosiasiallisiin investointeihin, kun taas ilmoituksen yhteydessä tämä laskelma oli perustunut tuen enimmäismäärään (5 prosenttia maat, 50 prosenttia rakennukset, 45 prosenttia laitteet). Tämän jälkeen lasketaan tuen vuosiosuus kullekin tuelle kuoletusten keston perusteella (20 vuotta rakennuksissa ja 7 vuotta laitteissa). Näiden laskelmien tulokset esitetään seuraavassa taulukossa:

Taulukko 3

Tukitoimenpide	Tuen määrä (EUR, nimellisarvona)		Tuen määrä (EUR, NAE)	
Aluesuunnittelupalkkio (ja FIL)	2 526 740		1 623 160	
EAKR	2 667 570		1 761 250	
Maanostotuki	2 816 000		2 816 000	
Kiinteistöjen käytön suunnittelu	7 974 690		6 100 300	
— josta aluetoimikunnan osuus		2 988 100		1 983 190
— josta maakuntaneuvoston osuus		1 753 160		1 126 820
— josta alueen osuus		2 539 000		2 539 000
— josta valtion osuus (FIBM)		694 430		451 290
Elinkeinoverovapautus	986 170		593 730	
SOFIREM	135 110		91 170	
Yhteensä		17 106 280		12 985 610
Tuki-intensiteetti		10,79 %		8,65 %

([1]) FIL: Lorrainen teollistamisrahasto.
([2]) Louhosten teollistamisrahasto.
([3]) Yleisessä verosäännöstössä säädetään elinkeinoveron yläraja lisäarvon perusteella. Tämä säännös on yleisluonteinen eikä sitä voida katsoa valtiontueksi (yleisen verosäännöstön 1 647 B e §).

6. ARVIOINTI

6.1 Alustavat huomiot

(59) Komissio hyväksyi 17 päivänä elokuuta 2000 Pilkington/Interpanen tuki-intensiteetin sellaisena kuin Ranska oli sen ilmoittanut 22 päivänä toukokuuta 2000. Tämän jälkeen Ranska ilmoitti komissiolle, että alkuperäisessä ilmoituksessa oli annettu virheellisiä tietoja, ja koska nämä tiedot olivat ratkaisevia päätöksen kannalta, komissio päätti 26 päivänä huhtikuuta 2006 aloittaa EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn tuesta vuoden 2000 päätöksen kumoamiseksi ja uuden päätöksen tekemiseksi.

(60) Vuoden 2000 päätöksessä esitetään kokonaisarvio ilmoituksesta. Kyseisessä päätöksessä tehty arvio toistetaan tässä päätöksessä, lukuun ottamatta seikkoja, jotka on korjattava Ranskan 13 päivänä tammikuuta 2005 toimittamien, menettelyn aloittamista koskevan päätöksen tekemiseen 26 päivänä huhtikuuta 2006 johtaneiden tietojen perusteella, sekä komissiolle myöhemmin toimitettuja tietoja.

6.1.1 *Sovellettavat suuntaviivat*

(61) Ranska ilmoitti PGF/IGCF:lle myönnetystä tuesta 22 päivänä toukokuuta 2000 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi 25 päivänä toukokuuta 2000. Alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen vuosille 2007–2013 ([1]) 58 alaviitteessä todetaan, että ”erikseen ilmoitettavat investointihankkeet arvioidaan ilmoitusajankohtana voimassa olleiden sääntöjen mukaan”. Näin ollen komissio katsoo, että nyt käsiteltävänä oleva hanke kuuluu vuoden 1998 suuntaviivojen soveltamisalaan ja sitä on arvioitava kyseisten puitteiden perusteella.

6.1.2 *Huomioon otettavat tosiseikat*

(62) Tässä arviossa otetaan huomioon tosiseikat ja tilanteet sellaisina kuin ne olivat ilmoitusajankohtana 22 päivänä toukokuuta 2000.

(63) Komission on tehtävä päätös tulevaisuuden näkymien ja markkinaosuuksien etukäteisarvion perusteella. Tuki-intensiteettejä ei mukauteta tämän jälkeen, jos muutaman vuoden kuluttua – jälkikäteen – luvuista käy ilmi, että esimerkiksi markkinat ovat kehittyneet toisin kuin alun perin oli arveltu. Vaikka tässä tapauksessa komissio joutuu tekemään päätöksen kahdeksan vuoden kuluttua alkuperäisestä ilmoituksesta, sen on kuitenkin perustettava arvionsa tosiseikkoihin ja tilanteisiin, jotka vallitsivat ilmoitusajankohtana.

(64) Enimmäistuki-intensiteettiä laskiessaan komissio kuitenkin ottaa huomioon Ranskan toimittamat uudet tiedot. Ranska on alentanut myönnettyjä tukia ottaakseen huomioon investoinnilla tosiasiallisesti luodut työpaikat (joita on tarkistettu alaspäin verrattuna ilmoituksessa annettuihin tietoihin) ja korjatakseen laskuvirheen, joka oli tehty laskettaessa elinkeinoverovapautusta sellaisena kuin se ilmoitettiin vuonna 2000.

6.2 Yhteisyritysten perustaminen EY:n perustamissopimuksen 81 artiklan 3 kohdan perusteella tarkasteltuna

(65) Ensinnäkin on syytä muistuttaa, että vaikka 87 ja 88 artiklassa määrätyssä menettelyssä annetaan komissiolle ja tietyin edellytyksin neuvostolle laaja harkintavalta niiden päättäessä, soveltuuko valtiontukijärjestelmä yhteismarkkinoille, perustamissopimuksen yleisrakenteesta johtuu, ettei tämä menettely voi koskaan johtaa tulokseen, joka olisi vastoin perustamissopimuksen erityisiä määräyksiä ([2]).

(66) Yhteisöjen tuomioistuin on todennut, että tuen yksityiskohdat, joilla rikotaan perustamissopimuksen muita erityisiä määräyksiä kuin 87 ja 88 artiklaa, voivat olla niin kiinteästi sidoksissa tuen kohteeseen, ettei niitä voida arvioida erikseen ([3]).

(67) Tämä komission velvollisuus noudattaa perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan ja muiden perustamissopimuksen määräysten yhdenmukaisuutta koskee erityisesti oletamusta, jossa myös näissä muissa määräyksissä tarkoitetaan, kuten nyt esillä olevassa asiassa, vääristymättömän kilpailun tavoitetta yhteismarkkinoilla. Tehdessään päätöksen tuen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille komission on otettava huomioon riski erityisten taloudellisten toimijoiden aiheuttamista vaikutuksista kilpailuun yhteismarkkinoilla.

([1]) EUVL C 54, 4.3.2006, s. 13.

([2]) Asia 73/79, komissio v. Italia, tuomio 21.5.1980, Kok. 1980, s. 1533, tuomion 11 kohta.

([3]) Asia 74/76, Iannelli & Volpi v. Meroni, tuomio 22.3.1977, Kok. 1977, s. 557.

(68) Edellä esitetystä huolimatta perustamissopimuksen 81 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen mukainen menettely ja 87 artiklan ja sitä seuraavien artiklojen mukainen menettely ovat itsenäisiä menettelyjä, joita hallinnoidaan erityisin säännöin.

(69) Näin ollen tehdessään päätöksen valtiontuen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille komission ei tarvitse odottaa asetuksen N:o 17 nojalla aloitetun vastaavan menettelyn tulosta, koska se on jo harkintavaltansa perusteella päätellyt arvioituaan tilannetta tarkoin, ettei tuensaaja ole tilanteessa, joka olisi ristiriidassa perustamissopimuksen 81 ja 82 artiklan kanssa.

(70) Edellä 3.1.2 kohdassa kuvattujen tosiseikkojen perusteella ja ottaen huomioon yhteisöjen tuomioistuimen edellä mainitun tuomion komissio katsoo, ettei PGF/IGCF:lle tarkoitetun tuen hyväksymiselle ole esteitä.

6.3 **Perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun tuen olemassaolo**

(71) Käsiteltävänä olevan tuen on myöntänyt jäsenvaltio EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuista valtionvaroista (ks. tämän päätöksen 2.3 kohta). Tuki hyödyttää PGF/IGCF:tä, sillä ilman sitä kyseiset yritykset olisivat joutuneet yksin vastaamaan investointikustannuksista. Jos raakalasia kuljetetaan suuret määrät valtion rajojen ulkopuolelle, kyseessä on raakalasimarkkinoilla käytävä kansainvälinen kauppa. Näin ollen näille yrityksille myönnettävät rahoitusedut voivat aiheuttaa kilpailun vääristymistä ja vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan. Näin ollen komissio katsoo arviossaan, että ilmoitetut tuet ovat EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

6.4 **Ilmoittamisvelvollisuus**

(72) Koska asiassa sovelletaan vuoden 1998 monialaisten puitteiden 2.1 kohdan i alakohdassa määrättyjä kolmea kumulatiivista edellytystä, tukihankkeesta on ilmoitettava ja myönnettävä enimmäistuki-intensiteetti on määritettävä vuoden 1998 monialaisten puitteiden mukaisesti. Lisäksi tilapäistuet on ilmoitettava komissiolle EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan nojalla.

6.5 **Tiettyjen tukitoimenpiteiden oikeusperusta**

(73) Osa tuesta on myönnetty komission hyväksymien ja tuen ilmoittamisajankohtana voimassa olleiden alueellisten investointitukijärjestelmien perusteella (ks. tämän päätöksen 2.3 kohta), osa taas on myönnetty tilapäistukena.

(74) Rakennerahastoja koskevista yleisistä säännöksistä 21 päivänä kesäkuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1260/1999 [1] 25 artiklassa säädetään, että rakennerahastoista voidaan rahoittaa tukitoimen osana menoja suurhankkeissa, joiden kokonaiskustannukset ovat yli 50 miljoonaa euroa. EAKR:sta voidaan näin ollen täydentää kansallisia säännöksiä, kuten aluesuunnittelupalkkiota ja yritysten kiinteistötukea, jos kyseisen alueen yhtenäisissä ohjelma-asiakirjoissa niin määrätään. Freyming-Merlebachin alue kuuluu Ranskan tavoitteen 2 (rakenneongelmaisten alueiden taloudellinen ja sosiaalinen uudelleenjärjestely) karttaan, jonka Euroopan komissio hyväksyi 16 päivänä tammikuuta 2000.

(75) Lain mukaan alueellisten tukien alueella sijaitsevat alueelliset yhteisöt voivat saada tilapäistukia maanostoon ja kiinteistöihin.

(76) Ranskan viranomaiset toimittivat 30 päivänä kesäkuuta 2000 päivätyllä kirjeellä (A/35411) elinkeinoverovapautuksen laskelmat, joista kävi ilmi, että nyt esillä olevassa asiassa investointikuluja ja luotuihin pysyviin työpaikkoihin liittyviä kustannuksia on pidetty ylärajana laskettaessa verovapautusta. Sen sijaan vuonna 2003 toteutetussa elinkeinoverouudistuksessa palkkoja ei enää otettu huomioon tämän veron ylärajaa laskettaessa. Tuosta ajankohdasta alkaen elinkeinovero perustuu ainoastaan käyttöomaisuuteen. Näin ollen kyseistä tukea voidaan pitää vuoden 1998 alueellisia valtiontukia koskevissa suuntaviivoissa tarkoitettuna investointitukena.

(77) Tilapäistukien myöntäminen yritykselle edellyttää sen sitoutumista työpaikkojen säilyttämiseen ja tuettuihin investointeihin vähintään viiden vuoden ajan kyseisellä alueella.

(78) Tässä päätöksessä komissio tarkastelee ainoastaan, onko ilmoitettu 8,65 prosentin tuki-intensiteetti vuoden 1998 monialaisten puitteiden mukainen.

[1] EYVL L 161, 26.6.1999, s. 1.

6.6 **Arviointi vuoden 1998 monialaisten puitteiden perusteella**

(79) Vuoden 1998 monialaisten puitteiden mukaisten hankkeiden sallittu enimmäistuki-intensiteetti on määritettävä tukialueen alueellisiin tukiin tuen ilmoittamisajankohtana sovellettavan enimmäisintensiteettiasteen mukaisesti.

(80) Komissio katsoo, etteivät uudet seikat kyseenalaista sen vuoden 2000 päätöksessä tekemää kokonaisarviota markkinoista ja niiden kehityksestä.

(81) Komissio muistuttaa, ettei yhdelläkään hankkeeseen osallistuvalla yrityksellä ollut hankkeen ilmoittamisajankohtana vuoden 1998 monialaisten puitteiden 3.6 kohdassa tarkoitettua suurta markkinaosuutta.

6.6.1 *Kyseinen tuote ja kyseiset markkinat*

(82) Float-lasia (float glass) voidaan käyttää rakennusten tai ajoneuvojen lasien valmistamiseen. Ilmoituksen kohteena oleva yritys on tarkoitettu tuottamaan lasia rakennusteollisuudelle. Tuotteen ja markkinoiden määrittämistä, sellaisena kuin se on tehty vuoden 2000 päätöksessä, ei ole kyseenalaistettu eikä muutettu eikä se kuulunut menettelyn aloittamisesta 26 päivänä huhtikuuta 2006 tehdyn päätöksen soveltamisalaan. Jäljempänä esitettävä arvio on näin ollen toisinto vuoden 2000 päätöksestä.

T u o t e

(83) Float-lasi valmistetaan jatkuvana valuna sulassa tinakylvyssä ja typpi-ilmakehässä (Pilkington kehitti tämän float glass -menetelmän 1960-luvulla).

(84) Laminoitu lasi on peruslasi, jonka pinta on käsitelty (tyhjiössä elektromagneettisella menetelmällä toteutettu päällystys [1]) heijastuksen poistamiseksi tai lämpöeristyksen aikaansaamiseksi. Tällä menetelmällä saadaan aikaan lämpöeristys (lasi, jolla on alhainen läpäisykyky eli matalaemissiivinen lasi: Interpanen tuotemerkki on Iplus) tai auringonsuojalasi (aurinkoa heijastava lasi: Interpanen tuotemerkki on Ipasol). Tarkoituksena on tuottaa 90 prosenttia lasia, jolla on alhainen läpäisykyky, ja 10 prosenttia aurinkoa heijastavaa lasia, jotka ovat paksuudeltaan 4,6 mm tai 8 mm.

(85) Laminoitu lasi on varmuuslasi, joka koostuu vähintään kahdesta lasikerroksesta, joiden sisällä on PVB-kerroksia (polyvinyylibutyraalikerroksia) tai hartsikerroksia [2].

(86) Hiomaton float-lasi ja ensikäsittelyssä saatu pinnoitettu lasi on lueteltu yhdessä tilastonimikkeistössä koodilla:

— CN 7005: Float-lasi ja pinnalta hiottu tai kiillotettu muu tasolasi, myös sellaiset, joissa on absorboiva, heijastava tai heijastamaton kerros, mutta joita ei ole muulla tavalla valmistettu,

— NACE 26.1.A: Tasolasin valmistus.

(87) Käsittelemätöntä float-lasia käytetään rakennusteollisuudessa ja autonvalmistusteollisuudessa. GEPVP:n mukaan 80 prosenttia Euroopan float-lasin tuotannosta on tarkoitettu rakennusteollisuuteen. Sijoittajat valmistuttavat Freyming-Merlebachissa vain rakennuslasia. Tällaisen tuotannon erikoispiirre on, että teollisuuslaitos toimittaa pieniä valmistesarjoja tilausten ominaispiirteiden mukaan (määrät, paksuus ja muut lasin ominaisuudet).

(88) Hiomattoman tasolasin ensimmäisessä jalostusvaiheessa saadut tuotteet ovat varmuuslasin valmistuksessa käytettyjä välituotteita (CN-koodi 7007 – ne on valmistettu karkaistusta lasista tai kahdesta yhteenkerrostetusta kerroslevystä) ja monikerroksista eristyslasia rakennusteollisuudelle (CN-koodi 7008 – ne muodostuvat kahdesta tai useammasta lasista, jotka erottaa toisistaan yksi tai useampia vedettömiä tiloja tai kaasutiloja, joilla varmistetaan ikkunan eristävyys). Eristyslasilevyt valmistetaan erityisesti pinnoitetusta lasista.

[1] Menetelmässä hiomatonta lasia käsitellään erillisellä tuotantolinjalla. Käytössä on myös menetelmä, johon kuuluu pyrolyyttinen käsittely (ruiskutus), jossa lasia voidaan käsitellä suoraan float-linjalla.

[2] Kaikki määritelmät on saatu teoksesta L'industrie du verre, Secrétariat d'Etat à l'industrie, Service des Etudes et des Statistiques Industrielles (SESSI), 1999.

(89) Yritykset valmistavat Lorrainen laitoksessa myös laminoitua lasia rakennusalaa varten. Tämä tuote on luokiteltu tilastollisesti luokkaan CN 7007 29 00 – Varmuuslasilaatat, kahdesta yhteenkerrostetusta koostuvat – Muut. Muita tähän tilastolliseen luokkaan kuuluvia laminoituja lasilaattoja käytetään autoteollisuudessa. Tämä teollisuus käyttää lisäksi suurimman osan Euroopassa valmistetusta laminoidusta lasista (tuulilasit).

(90) Tasolasia voidaan käyttää lasien valmistamiseen rakennusalaa ja ajoneuvoja varten. Komissio toteaa, että Freyming-Merlebachin laitoksen tarkoituksena on valmistaa lasia rakennusteollisuudelle sijoittajien toiveiden mukaan ja siten vastata rakennusteollisuuden kasvavaan lasin kysyntään. Tämä onkin nykyään ainoa Interpanen toimiala. Konserni ei kykene jalostamaan raakalasia autonlasien valmistusta varten eikä sillä ole kauppasuhteita tämän teollisuudenalan rakentajiin. Uudessa laitoksessa valmistettava pinnoitettu lasi on laadultaan käyttökelpoista vain rakennuksilla ([1]). Laminoitu lasi on myös tarkoitettu varmuuslasien valmistukseen rakennuksille. Näin ollen Freyming-Merlebachin valitseminen valmistamaan rakennuslasia näyttää olevan ratkaisevaa sijoittajien kannalta.

(91) Edellä esitetyn perusteella ja markkinoiden kehityksen vertaamiseksi komissio katsoo, että on erotettava toisistaan float-lasin (raw float glass) kehitys ja sellaisten välituotteiden kehitys, joita ovat esimerkiksi laminoitu lasi (laminated glass) tai pinnoitettu lasi (coated glass), joita käsitellään enemmän arkkitehtuurilasina tai rakennuslasina (architectural tai building glass) tapahtuvaa loppukäyttöä varten. Tämä erotus on yhteneväinen komission kyseisistä markkinoista tekemän analyysin kanssa edellä mainittujen kahden yhteisyrityksen perustamista koskevien sopimusten yhteydessä, jolloin erotettiin toisistaan hiomattoman float-lasin (raw float glass) markkinat sellaisenaan ja eri lasityyppien käyttö (mukaan lukien laminoitu lasi ja pinnoitettu lasi (laminated ja coated glass) arkkitehtuurilasina tai rakennuslasina (architectural tai building glass) tapahtuvaa loppukäyttöä varten.

Maantieteelliset markkinat

(92) Maantieteelliset markkinat koostuvat periaatteessa ETA:sta tai tapauskohtaisesti ETA:n merkittävästä osasta, jos kilpailuedellytykset poikkeavat niissä toisistaan niin, että muualla ETA:lla toimivat voivat sen havaita.

([1]) Auringonheijastavuuden ja lämmöneristyksen normit ja tarpeet eivät ole samat autoteollisuudessa.

(93) Nyt esillä olevan asian tutkinnan yhteydessä ei ole tullut esiin yhtään seikkaa, joka osoittaisi, että kyseiset maantieteelliset markkinat poikkeaisivat ETA:n markkinoista. Maantieteelliset markkinat on näin ollen syytä määritellä ETA:n laajuisiksi.

Markkinoiden kehitys

(94) Komissio ei haluaisi hyväksyä ilmoituksessa esitettyjä tietoja, joiden mukaan tuotantokapasiteetin käyttöaste on korkea. Tiedot on toimittanut lasiteollisuus (GEPVP ([2])) ja teollisuus nimittää niitä hyödynnettäväksi tuotantokapasiteetiksi (saleable capacities) ([3]). Tästä laskentatavasta voi varmasti olla hyötyä toimialan kannalta, mutta siitä saatuja käyttökapasiteetin tietoja on vaikea verrata muilta teollisuuden aloilta saatuihin tietoihin.

(95) Näin ollen komissio on perustanut vuoden 2000 päätöksessä analyysinsa ilmeisen kulutuksen kehitykseen.

(96) Ilmoituksessa annetaan määrällisiä tietoja float-lasin (CN 7005) ilmeisestä kulutuksesta vuosina 1993–1998.

(97) Tuloksista käy ilmi, että hintataso on laskenut ([4]). Tämä lasku yhdessä 4,89 prosentin kasvuasteen kanssa johtaa päättelemään, että keskimääräinen kasvu on alhaisempi kuin ETA:n kaiken teollisuuden vuosittainen keskimääräinen kasvu 5,78 prosenttia, mikä osoittaa, että kyseessä ovat vuoden 1998 monialaisissa puitteissa tarkoitetut taantuvat markkinat.

(98) Komissio katsoo kuitenkin – kuten edellä on todettu – että float-lasin (raw float glass) kehitys on erotettava välituotteiden, kuten laminoidun lasin (laminated glass) tai pinnoitetun lasin (coated glass), kehityksestä. Näitä käsitellään pidemmälle arkkitehtuurilasina tai rakennuslasina (architectural or building glass) tapahtuvaa loppukäyttöä varten.

([2]) Tasolasin tuottajien eurooppalainen yhtymä.

([3]) Hyödynnettävä tuotantokapasiteetti (saleable capacities) lasketaan nimellisestä fuusiokapasiteetista (melt capacity), jossa otetaan huomioon hävikki (noin 15 % tasolasista tuhoutuu valmistuksen yhteydessä) ja uunien käyttöseisakit, kun lasin väriä ja paksuutta muutetaan ja kun suoritetaan tärkeimpiä kausihuoltoja.

([4]) 366,9 euroa/t vuonna 1993 ja 338,19 euroa/t vuonna 1995, ja voimakas nousu vuonna 1995.

(99) Komissio toteaa erityisesti, että eristyslasin (sealed units, CN 7008) ([1]) hinnat nousivat merkittävästi vuosina 1993–1998. Tämä hinnannousu selittyy uusien eurooppalaisten normien käyttöönotolla eristysmateriaalien käytölle rakennuksilla sekä teollisuuden pyrkimyksellä käyttää pitkällä aikavälillä eristäviä tuotteita ja materiaaleja.

(100) Komissio toteaa myös, että eristystuotteiden kulutuksen keskimääräinen kasvu (mukaan lukien rakennuksilla käytetty eristyslasi) voimistuu hiilidioksidipäästöjen tarkemman valvonnan vuoksi vuonna 1997 hyväksytyn ilmastonmuutosta koskevan Yhdistyneiden Kansakuntien puitesopimuksen Kioton pöytäkirjan vuoksi. Asumisen alalla ja rakennusalalla lämpöeristys on tehokas tapa säästää energiaa ja näin ollen vähentää hiilidioksidipäästöjä. Uusien standardien käyttöönotto eristystyyppejä varten (ISO 10456) ja lämpöhukkaa varten (ISO 832) osoittaa, että lämmönhukka on suurempi, mikä edellyttää tehokkaampaa energiansäästöä.

(101) Tämän perusteella ja komission asiasta Rockwool ([2]) tekemässä päätöksessä toteutetun analyysin mukaisesti arkkitehtuurilasina tai rakennuslasina tapahtuvaa loppukäyttöä varten jälkikäsiteltyjen lasin välituotteiden voimakkaan nousutendenssin perusteella voidaan päätellä, etteivät kyseiset markkinat ole taantumassa ([3]).

(102) Tästä voidaan päätellä, että (i) float-lasin (raw float glass) ja (ii) lasin välituotteiden, joita jälkikäsitellään arkkitehtuurilasina tai rakennuslasina (kuten laminoitu lasi tai pinnoitettu lasi) tapahtuvaa loppukäyttöä varten, kehitys ei ole sama: float-lasista komissio katsoo, että sen markkinat ovat taantumassa monialaisissa puitteissa tarkoitetulla tavalla, ja laminoidusta ja pinnoitetusta lasista komissio katsoo, etteivät niiden markkinat ole taantumassa.

Markkinaosuudet

(103) Jos hanke aiheuttaa kapasiteetin lisääntymistä rakenteellisen ylikapasiteetin tai taantuvien markkinoiden koettelemalla alalla ja samalla vahvistaa suurta markkinaosuutta ([4]), alueella tavanomaisesti myönnettävät enimmäistukimäärät uhkaavat vääristää kilpailua. Tällaisia tapauksia varten monialaisissa puitteissa määrätään tasoitustekijästä 0,50.

(104) Nyt esillä olevassa asiassa komissio on tunnistanut floatlasin markkinat taantuviksi. Kummankaan yhteisyrityksen perustajilla ei ole 40 prosentin tai sitä suurempaa markkinaosuutta kyseisillä markkinoilla.

6.6.2 *Tuen sallitun enimmäismäärän määrittäminen*

(105) Vuoden 1998 monialaisten puitteiden mukaisesti komissio määrittää ilmoitetun tuen sallitun enimmäisintensiteetin käyttäen kaavaa, jossa on otettu huomioon useita tekijöitä. Laskenta aloitetaan määrittämällä enimmäisintensiteetti (alueellinen enimmäismäärä), jonka suuri yritys voi saada kyseisellä alueella ottaen huomioon ilmoitusajankohtana voimassa olleen alueellisen tukijärjestelmän. Sen jälkeen kyseisen tukihankkeen sallittua enimmäisintensiteettiä laskettaessa edellä kuvatulla tavalla saatuun prosenttimäärään sovelletaan eri korjauskertoimia kolmen erityisen arviointiperusteen: kilpailutekijän, pääoman ja työvoiman suhteen ja alueellista vaikutusta osoittavan tekijän mukaisesti.

Tuki-intensiteetti kyseisellä tukialueella (R)

(106) Vuosien 2000–2006 Ranskan aluetukikartan mukaan Freyming-Merlebachin työllistämisaluetta tuetaan EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla, joten investoinneille annettavan julkisen tuen intensiteetti voi olla 15 prosenttia NAE.

Kilpailutekijä (T)

(107) Kilpailutekijää (vuoden 1998 monialaisten puitteiden kohta 3.2–3.6), sellaisena kuin se on määritetty vuoden 2000 päätöksessä, ei ole kyseenalaistettu eikä muutettu eikä se ollut menettelyn aloittamisesta 26 päivänä huhtikuuta 2006 tehdyn päätöksen kohteena. Jäljempänä esitettävä arvio on siis otettu vuoden 2000 päätöksestä.

(108) Kilpailutekijää analysoidaan sen määrittämiseksi, toteutetaanko ilmoituksen kohteena oleva hanke sellaisella toimialalla tai alatoimialalla, joka kärsii rakenteellisesta ylikapasiteetista.

([1]) Eristyslasi, jossa on useita kerroksia, jotka koostuvat yhdestä tai useammasta vedettömästä tai kaasukerroksesta.
([2]) Asiassa N 94/99 (Rockwool Peninsular SA) 21.4.1999 tehty komission päätös.
([3]) Vrt. vuoden 1998 monialaisten puitteiden kohta 7.8.
([4]) Osuudeksi on vuoden 1998 monialaisten puitteiden yhteydessä vahvistettu 40 %.

(109) Vuoden 1998 monialaisten puitteiden määräysten mukaisesti (kohta 3.3) rakenteellisen ylikapasiteetin mahdollisen määrittämiseksi tarkastellaan koko tehdasteollisuuden ja asian kannalta merkityksellisen toimialan tai alatoimialan kapasiteetin keskimääräisen käyttöasteen välistä eroa. Jos kapasiteetin käytöstä ei ole saatavilla riittävästi tietoa, komissio tarkastelee, tehdäänkö investointi taantuvilla markkinoilla. Tätä varten komissio vertailee kyseisten tuotteiden ilmeistä kulutusta Euroopan talousalueen koko teollisen tuotantotoiminnan kasvuvauhtiin.

(110) Kuten edellä on todettu, komissio ei ole saanut luotettavia tietoja kyseiseltä toimialalta. Näin ollen kapasiteetin käyttöä ei voida laskea eikä edes ilmeistä kulutusta kyseisellä toimialalla.

(111) Markkinakehitystä analysoitaessa sovelletaan tekijää 0,75 siihen investointiosuuteen, joka kohdistetaan float-lasin (raw float glass – CN 7005) tuotantoon. Sille investoinnin osuudelle, joka kohdistetaan rakennuksille tarkoitettuun laminoituun tai pinnoitettuun lasiin (laminated tai coated building glass), jotka kuuluvat luokkiin CN 7007 ja 7008, olisi sovellettava kilpailutekijää 1.

(112) Vuoden 1998 monialaisissa puitteissa ei ole otettu huomioon tilannetta, että yhteen investointiin, jonka yhteydessä markkinoiden kehitys on arvioitu erikseen kunkin tuotteen osalta, voitaisiin soveltaa kahta tai useampaa kilpailutekijää. Koska nyt esillä olevassa asiassa vain yhden tekijän soveltaminen kahdesta koko investointiin olisi kohtuutonta ja sen lisäksi virheellistä, komissio katsoo, että kilpailutekijä olisi painotettava kunkin tuotteen markkinoiden kehityksen huomioon ottamiseksi.

(113) Koska hanke muodostuu yhdestä täysin integroidusta tehtaasta, olisi keinotekoista käyttää painotuskerrointa, joka on laskettu investoinnin suhteellisesta arvosta verrattuna kuhunkin kyseiseen tuotteeseen. Tämän vuoksi komissio on käyttänyt painotuskerrointa (40/60), joka perustuu tuensaajan markkinoille saattamiin vastaaviin kapasiteetteihin.

(114) Tästä tulee kerroin T 0,85 ([1]), joka on kilpailutekijä (1 ja 0,75) molemmilla markkinoilla.

Pääoman ja työvoiman suhde (I)

(115) Ranskan viranomaisten toimittamien uusien tietojen perusteella käytetään uutta pääoman ja työvoiman suhdetta: tukikelpoisen investoinnin määrä on 158,5 miljoonaa euroa. Ranska on ilmoittanut suoraan luotujen työpaikkojen määräksi lopulta 176. Pääoman ja työvoiman suhde on siis 900. Koska suhde sijoittuu 701 ja 1 000 välille, tekijänä I on sovellettava lukua 0,7 eikä alun perin suunniteltua lukua 0,8 (vuoden 1998 monialaisten puitteiden kohdan 3.10 alakohta 2).

Alueellista vaikutusta osoittava tekijä (M)

(116) Ranskan viranomaisten toimittamien uusien tietojen perusteella käytetään uutta kerrointa ”suorat/välilliset työpaikat”. Ranska on ilmoittanut välillisten työpaikkojen määräksi 150, joka on 85 prosenttia suoraan luoduista työpaikoista. Koska osuus sijoittuu 50 ja 100 prosentin välille, tekijänä M on sovellettava lukua 1,1 eikä alun perin suunniteltua lukua 1,2 (vuoden 1998 monialaisten puitteiden kohdan 3.10 alakohta 3).

Sallitun enimmäistuki-intensiteetin laskeminen

(117) Edellä esitetyn perusteella sallitun tuen tarkistettu enimmäisintensiteetti nyt esillä olevassa asiassa on: R × T × I × M = 15 % × 0,85 × 0,7 × 1,1 = 9,82 % (kun se vuoden 2000 päätöksessä oli 12,24 %).

6.7 **Päätelmä myönnettyjen tukien kelpoisuudesta**

(118) Ottaen huomioon kaikki uudet seikat, myönnetyn tuen taso on vuonna 2000 suunniteltua alhaisempi. Hankkeen tukikelpoiset kustannukset ovat 158,5 miljoonaa euroa (150,165 miljoonaa euroa nettonykyarvona).

(119) Ranskan viranomaiset toteavat vuoden 1998 alueellisia valtiontukia koskevien suuntaviivojen liitteessä I kuvatun menetelmän mukaisesti, että kyseessä on 12 985 610 euroa NAE, kun nimellistuki on 17 106 280 euroa.

([1]) (0,4 × 1) + (0,6 × 0,75).

(120) Ranskan viranomaisten mukaan hankkeen PGF/IGCF tuki-intensiteetti olisi näin ollen 8,65 prosenttia NAE (12 985 610/150 165 000), mikä on alhaisempi kuin hankkeen parametrien kehityksen huomioon ottamiseksi (9,82 prosenttia NAE) uudelleen laskettu sallittu enimmäistuki-intensiteetti.

(121) Tuen, jonka Ranska aikoo myöntää PGF/IGCF:lle, ilmoitettu tuki-intensiteetti 8,65 prosenttia NAE täyttää edellytykset, joiden mukaan sen voidaan katsoa olevan vuoden 1998 monialaisten puitteiden mukainen.

(122) Koska investointihanke on päättynyt, ei ole syytä soveltaa vuoden 1998 monialaisten puitteiden kohdassa 6 määrättyjä jälkivalvontaedellytyksiä. Ranskalle voidaan näin ollen antaa lupa maksaa PGF/IGCF:lle tuen viimeinen osuus, joka on 727 389 euroa (nimellisarvoltaan),

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kumotaan asiassa N 291/2000 17 päivänä elokuuta 2000 tehty päätös.

2 artikla

Valtiontuki, jonka Ranska aikoo toteuttaa PGF/IGCF:n hyväksi ja jonka intensiteetti on 8,65 prosenttia NAE, soveltuu yhteismarkkinoille EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan nojalla.

Näin ollen kyseisen tuen täytäntöönpano sallitaan.

Ranskalle annetaan lupa maksaa PGF/IGCF:lle tuen määrä, joka on 727 389 euroa (nimellisarvoltaan).

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Ranskan tasavallallle.

Tehty Brysselissä 10 päivänä joulukuuta 2008.

Komission puolesta

Neelie KROES

Komission jäsen